

ΜΩΣΑΪΚΟΝ

Ὁ αὐτάρεσκος ἔχει μόνον θαυμαστήν τὸν ἑαυτὸν του.

*

Γυναῖκα χωρὶς εὐμορφίαν εἶνε ἄνδρας μὲ φουστάνια.

*

Ἐπάρχει βάθος ζοφερώτερον ἀπὸ τὰ σκότη τῆς νυκτός· εἶνε ἡ νύξ τῆς καρδίας.

*

Ἡ ὀδύνη ἢ κραυγάζουσα ὀλίγον συγκινεῖ. Κραυγάζει καὶ ὁ κύων ἂν πατήσητε τὸν πόδα του. Φρικτὴ εἶνε ἡ σιωπῶσα ὀδύνη.

*

Ὁ πνευματώδης φαίνεται μωρὸς ὅταν δὲν ὀμιλεῖ, ἀλλ' ὁ μωρὸς δὲν φαίνεται πνευματώδης ὅταν ὀμιλεῖ.

*

Οἱ ἐπίσημοι ἄνθρωποι ὀμοιάζουσι μὲ τὰ ὄρη. Μακρόθεν φαίνονται γιγάντια, ἀλλ' ἄμα φθάσῃ τις εἰς τὴν κορυφὴν λέγει: «Πῶς τόσον μόνον;»

*

Τὰ συναιρέσια ὀμοιάζουσι πρὸς τὰ ῥήματα· διαίρουνται καὶ αὐτὰ εἰς ὀμαλὰ καὶ ἀνώμαλα.

*

Ἐν τῷ ἔρωτι ἡ γυνὴ ὀμοιάζει μὲ κλειδοκύμβαλον, τὸ ὁποῖον

χαρίζει τὴν μελωδίαν τοῦ μόνου εἰς ἐκεῖνον ὅστις εἰξεύρει νὰ τὸ παίξῃ καλά.

*

Τὰ ζῶα ἐπλάσθησαν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ἴδου διατὶ προτιμῶνται πάντοτε ἐν τῇ ἐλληνικῇ διπλωμασίᾳ.

*

Εἰς τὴν κοινωνίαν ἐμπνέει περισσοτέραν φρίκην ὁ ἔχων μίαν κηλίδα ἐπὶ τῆς περισκελίδος ἢ ὁ ἔχων πολλάς κηλίδας ἐπὶ τῆς συνειδήσεως.

*

Μικρὸν φωσφόρον δύναται ν' ἀναφλέξῃ ἐν δάσος καὶ μία σταγὼν μελάνης νὰ συγκλονίσῃ τὸν κόσμον. Ἄρκει τὸ φωσφόρον νὰ πέσῃ ἐπὶ ξηροῦ γόρτου καὶ ἡ σταγὼν τῆς μελάνης νὰ μεταβληθῇ εἰς μεγαλοφυῆ ἰδέαν.

*

Ἡ καλὴ μέρα τοῦ ἱατροῦ ἂν σοῦ στοιχίξῃ ἐν τάλληρον, ἢ καλὴ νύκτα τοῦ δικηγόρου τρώγει τὴν ἡμίσειάν σου περιουσίαν.

*

Πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ εὐτυχία ἔχει στόμαχον, ἀφοῦ ἀγαπᾷ νὰ παρακάθῃται εἰς τὴν τράπεζαν τῶν πλουσίων.

*

Εὐκολώτερον πληροῖ τις μίαν χάνδακα παρὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς συζύγου του.

*

Ἡ μαλάκυνσις τοῦ ἐγκεφάλου εἶνε ὀλιγώτερον ἐπίρροπος ἢ ἡ σκληρυνσις τῆς καρδίας.

*

Κράτει τὸ μέτωπον ὑψηλὰ καὶ δὲν θὰ περάσῃ ἀπὸ ἰδέαν ταπεινήν.

*

Ὅπως αἱ γαλαῖ αἱ γυναῖκες τσουγκραχνίζουσι πολλάκις τὴν χεῖρα ἥτις τὰς θωπεύει.